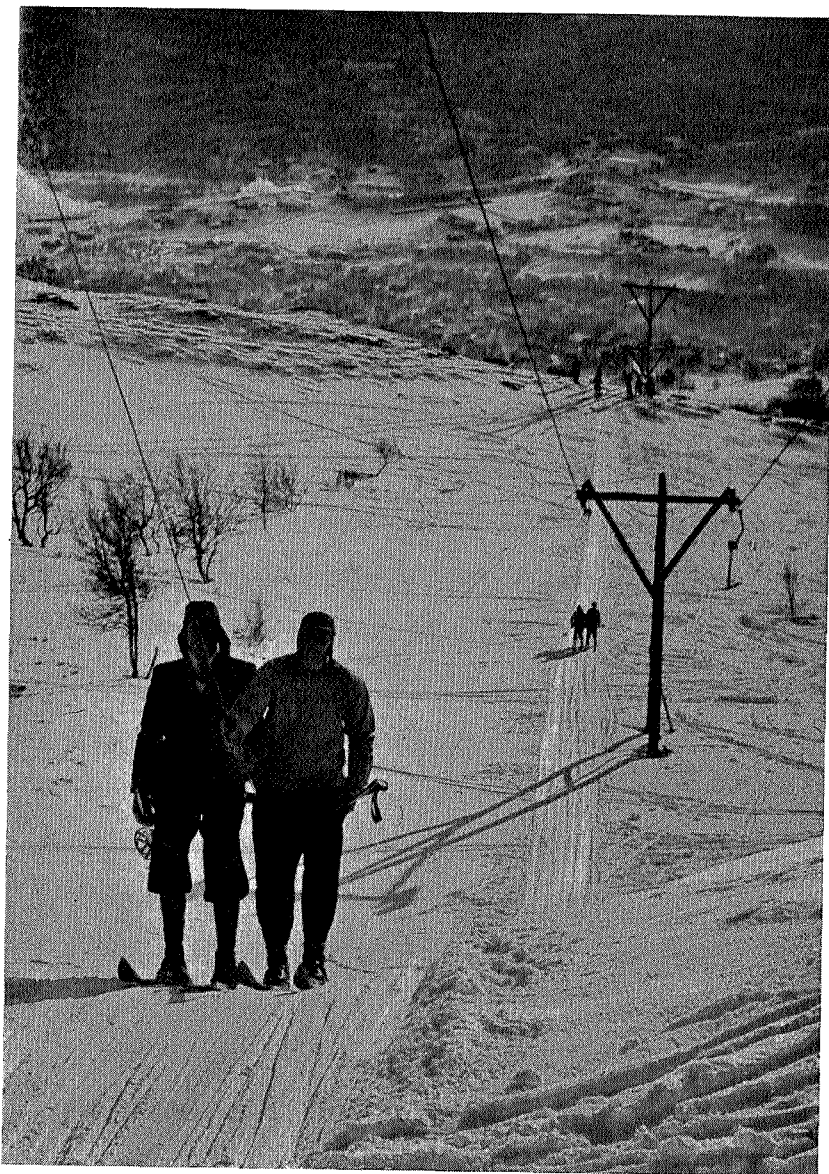

Skiheisen på Oppdal.

Cornelius Jacobsen

VÅRT NYE ÆRESMEDLEM

Av Reidar Jørgensen

Da det nyvalte styre i mai 1953 tråtte sammen til sitt første styremøte var post 5 på dagsordenen «Forslag om å utnevne Arne Falkanger til T.T.s æresmedlem». Forslaget ble enstemmig vedtatt uten debatt. For folk som i kommende generasjoner snuser i våre protokoller kan det fortone seg som litt for lett vint saksbehandling for en så viktig sak, for en kan jo ikke vente at disse kan ha samme innsikt i Falkangers omfattende innsats som et styre hvor de fleste medlemmer har hatt gleden av å samarbeide med ham i mange år.

Under alle omstendigheter må det være på sin plass å gi en omtale av Falkangers virksomhet for T.T., både fordi han i 1953 trakk seg tilbake som formann og fordi han nå er blitt T.T.s 8. æresmedlem.

Arne Falkanger ble valgt inn i styret i 1939 og i 14 år har han vært drivkraften i foreningen, fra 1945 som formann.

For å forstå Arne Falkangers innsats i løpet av disse år, blir vi nødt til å nevne litt om T.T.s arbeide for å fremme fjellvandringen og øke interessen for natur og folk.

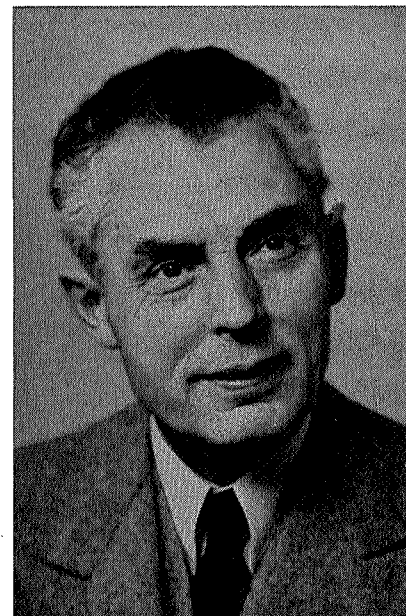
Under okkupasjonsårene var det selvsagt uråd å drive T.T. på ordinær vis. Hyttene ble beslaglagt av tyskerne, formannen — adv. Thor Tharum — arrestert og en nasistisk formann innsatt. Den nye formann forholdt seg imidlertid helt passiv, og det ble Falkanger som i realiteten ledet foreningen i disse år. Han inntok en fast og bestemt holdning mot de tyske og nasistiske myndigheter, og tok

vare på T.T.s mange og store verdier så godt det overhodet lot seg gjøre. Han nedla et veldig arbeide i foreningens årbøker som kom ut hvert år under krigen. Med sitt positive nasjonale preg og innhold ble disse årbøker av stor verdi for befolkningen, ikke minst årboken 1944 med fullstendig beskrivelse av alle ruter og forlegninger i grensestrøkene mot Sverige, samt tilsvarende beskrivelse av de tilstøtende distrikter på svensk side. Denne bok var til stor hjelp for flyktningene som søkte over til Sverige.

I krigsårene ble så planene lagt for gjenreisningsarbeidet etter krigen, og da Falkanger ble valt til formann i 1945 begynte en ekspansjonsvirksomhet i foreningen i en grad som aldri før siden dens start i 1887. De mest nærliggende oppgaver var å erstatte inventar og husgeråd som var forsvunnet i krigens år. Snart viste det seg helt klart at hyttenes kapasitet stod i et sørgelig misforhold til fjellvandrernes stadig voksende skare, og arbeidet med nybygg, modernisering og tilbygg tok til. Kort fortalt er i denne periode følgende byggearbeider utført:

1. *Schulzhytta* på Stormoen ved Fongen, nybygg, 35 senger, innviet 1948. Fra nærmeste bygd, Selbu, 25 km. uten veg.
2. *Nedalshytta* i Sylene, modernisering og utvidelse fra 34 senger til 52 senger. Fra nærmeste bygd, Stugudal, 13 km. De siste 5 km. uten veg. Ferdig 1948.
3. *Nordpå* i Aunegrenda pr. Haltdal. T.T. kjøpte i 1947 gården Nordpå. Våningshuset, som var i dårlig forfatning, ble revet og ny turisthytte bygget, 35 senger, innviet 1949. Nordpå er blitt et ettertraktet sted for fjellfolk og er åpent hele året.
4. *Gjevilvasshytta* pr. Oppdal (Trollheimen). Denne viktige hytte hadde bare 24 senger. Den fredete Tingstua fra Syrstad i Meldal ble innkjøpt i 1948, og i 1950 ble den nye Gjevilvasshytta med sine 51 senger innviet. Den står i dag som en av de største attraksjoner blant alle landets turisthytter på grunn av sitt vakre eksteriør og interiørene som viser en nærsagt genial kombinasjon av gammelt og nytt.

5. *Trollheimshytta* pr. Surnadal, utvidet fra 38 til 52 senger og fullstendig modernisert, innviet i ny skikkelse 1952. Fra nærmeste bygd 35 km. uten veg.
6. *Storerikvollen* pr. Tydal (Sylene). Planer for modernisering og utvidelse fra 30 senger til 50 er utarbeidet, midler og materialer skaffet til veie og arbeidet igangsatt våren 1953.

Når dette siste projekt er brakt vel i havn, vil der til disse byggearbeider være medgått ca. kr. 850.000,00. Statens hotellfond har ytt rentefrie lån med tilsammen kr. 125.000,00. Statens feriefond kr. 40.000,00, lån i banken kr. 355.000,00. Resten kr. 330.000,00 har foreningen greidd å skaffe til veie ved egen innsats.

I tillegg til dette vil vi også få nevne at foreningen har nedlagt et omfattende arbeid med vardinger, klopper, heisestoler etc., og etablert et rutenett i Sylene, Orkelsjø—Kvikne-traktene, samt Trollheimen, som byr fjellvandrerne rike muligheter for varierte fjellturer.

Nevnes skal også foreningens arbeide i disse år for å stimulere fjellvandrernes kulturelle og naturhistoriske interesser. To publikasjoner er utgitt, «Trollheimens Planteverden» ved konservator Gjærevoll og «Fjellflora» ved Gjærevoll og Jørgensen. Den siste kom ut i fjor og er trykt i 10.000 eks. norsk utgave, og 5000 eks. svensk utgave. Foreningen har også arrangert populærvitenskape-

lige turer for alm. fjellvandrere med undervisning i botanikk og geologi.

Det har vært nødvendig å omtale T.T.s virksomhet såpass utførlig for å forstå Falkangers innsats. Som den beskjedne mann Falkanger er, vil han ryste på hodet og blåse det hele vekk når han får æren for arbeidet. Han vil «skylde på» styret, på den velvilje og hjelpsomhet han er møtt med over alt. Men vi som har hatt gleden av et intimt samarbeide med ham, vet at det til enhver tid har vært *f o r m a n n e n* som har vært den drivende kraft. Hans initiativ, hans glødende interesse for saken, hans optimisme og humør har smittet alle han har kommet i kontakt med, og resultatet er at det er skapt en good will og respekt for T.T. som er det største aktivum for foreningen og turistsaken. Enhver som kjenner til de vansker som er forbundet med byggevirksomhet i de årene som er gått, vil kunne vurdere Falkangers innsats, spesielt når en husker på at byggingen i dette tilfelle har foregått milevis inne i fjellet uten vegforbindelser. Falkanger har møtt alle vansker med en uforliknelig ro og optimisme, og med ukuelig energi og stor fantasi har han funnet veg gjennom vanskene. Det er nesten uforståelig, selv for hans nærmeste medarbeidere, hvordan han har kunnet greie den etter T.T.-forhold svimlende finansiering, og likevel overlate foreningen til sin ettermann fullt solvent og økonomisk livskraftig.

Nevnes skal også Falkangers store kjennskap til og interesse for bygde- og fjellfolkenes liv. Hans store menneskelighet og vilje til å forstå andre har sikkert betydd meget for det gode forhold mellom fjellfolket og turistene.

Det kunne enda skrives side opp og side ned om det Falkanger har betydd for T.T., men han liker ikke hverken å lese det eller å høre det. Hans interesse for foreningen er heldigvis like usvekket, og han stiller fremdeles sin rike erfaring og store arbeidskraft til disposisjon. Derfor er det best å stoppe i tide, — forresten en ting til skal nevnes. Når det gjelder det uhyre vanskelige organisasjons-spørsmål for alle landets turistforeninger, har Falkanger i årene etter krigen spilt en framtrædende rolle. Hans sunne og klare syn på mange vanskelige spørsmål har betydd meget for samarbeidet,

forståelsen mellom D.N.T. og landets øvrige turistforeninger. Vi gledet oss sammen med ham da han i år ble tildelt D.N.T.s høyeste utmerkelse, turistknappen i gull.

Kjære Arne Falkanger, Trondhjems Turistforenings hjertelige takk for din innsats!

Slik skal fjellskoene være.

Are Midtgård